

POLITIERECHTBANK TE VILVOORDE

VAN 6 JANUARI 2015

Inzake het Openbaar Ministerie tegen:

C. Ludwig, Alfons Maria
geboren op (...) te Mortsel, van Belgische nationaliteit
informaticus
wonende te 2840 Rumst, (...)

gedaagde, die persoonlijk verschijnt.

Beklaagd als hebbende te Steenokkerzeel op 10 januari 2014

- A. onder dekking van een Belgische inschrijvingsplaat, een volgens dit besluit aan de autokeuring onderworpen voertuig op de openbare weg te hebben laten bevinden, dat niet voorzien was van een geldig keuringsbewijs, het overeenkomstig keuringsvignet en een met zijn gebruik overeenstemmend identificatieverslag, technische fiche of een document "Visuele keuring van het voertuig", voor zover deze documenten vereist zijn (artikel 24 par.1, 26 en 81 van het KB van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, artikel 4 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen)
- B. als weggebruiker of bestuurder van een voertuig op de openbare weg, nagelaten te hebben zich te gedragen naar de verkeerstekens en wegmarkeringen, regelmatig naar de vorm, voldoende zichtbaar en overeenkomstig de voorschriften van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer aangebracht, namelijk: het verkeersbord C43 (vanaf het verkeersbord tot het volgend kruispunt, verboden te rijden met een grotere snelheid van deze die is aangeduid) en daarbij de beperkte maximum toegelaten snelheid van 70 km/u te hebben overschreden, te weten, aan een snelheid van 86 km/uur gereden te hebben (art. 5 en 68 van het KB van 1 december 1975; art. 29§3 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer - KB tot coördinatie van 16 maart 1968)

Gezien de stukken van het dossier en het terzake opgesteld proces-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn samenvatting en zijn vordering.

Gehoord de gedaagde C. Ludwig in beweringen en verweermiddelen.

De procedure werd ingeleid op de zitting van 9 december 2014.

Beklaagde, die een rolstoelgebruiker is, kon de zittingszaal niet betreden. Door de aanwezigheid van trappen en de afwezigheid van voorzieningen voor rolstoelgebruikers, was het gebouw niet toegankelijk voor beklagde.

In het verleden werden dergelijke situaties opgelost door ofwel, met behulp van personeelsleden van de griffie, de rolstoelgebruiker binnen te dragen, ofwel de zitting te verleggen naar de parking, gelegen aan de achterzijde van het gebouw.

Beklaagde gaf te kennen dat omwille van zijn specifieke situatie, zijn rolstoel niet mocht gedragen worden.

De rechtbank heeft met beklagde gesproken op de parking. Naar het oordeel van de rechtbank strookt het niet met de waardigheid van een persoon met een handicap om zijn/haar zaak op een andere plaats te behandelen dan in de zittingszaal. Op die wijze wordt afbreuk gedaan aan het principe dat eenieder op gelijke wijze moet worden behandeld. Omwille van de slechte weersomstandigheden was een behoorlijke behandeling van deze zaak op de parking trouwens alleszins niet mogelijk.

De rechtbank nam de zaak in beraad voor uitspraak op de zitting van 6 januari 2015.

Artikel 6.1 EVRM garandeert een vrije toegang tot de rechter. Die bepaling houdt ook in dat de persoon die wordt opgeroepen om te verschijnen voor de rechter, daadwerkelijk en zonder al te grote obstakels tot in de zittingszaal moet kunnen geraken.

De rechtbank verwijst eveneens naar het Verdrag van 13 december 2006 inzake de rechten van personen met een handicap, goedgekeurd bij wet van 13 mei 2009 (B.S. 22 juli 2009), in werking getreden op 1 augustus 2009.

De grondbeginselen van dit Verdrag zijn :

- a) Respect voor de inherente waardigheid, persoonlijke autonomie, met inbegrip van de vrijheid zelf keuzes te maken en de onafhankelijkheid van personen;
- b) Non-discriminatie;
- c) Volledige en daadwerkelijke participatie in, en opname in de samenleving;
- d) Respect voor verschillen en aanvaarding dat personen met een handicap deel uitmaken van de mensheid en menselijke diversiteit;
- e) Gelijke kansen;
- f) Toegankelijkheid;
- g) Gelijkheid van man en vrouw;
- h) Respect voor de zich ontwikkelende mogelijkheden van kinderen met een handicap en eerbiediging van het recht van kinderen met een handicap op het behoud van hun eigen identiteit.

Het doel van dit Verdrag is het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid te bevorderen, beschermen en waarborgen, en ook de eerbiediging van hun inherente waardigheid te bevorderen.

Personen met een handicap omvat personen met langdurige fysieke, mentale, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving.

Artikel 13 van voornoemd Verdrag regelt de toegang tot de rechter als volgt :

1. De Staten die Partij zijn waarborgen personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang tot een rechterlijke instantie, met inbegrip van procedurele en leeftijdsconforme voorzieningen, teneinde hun effectieve rol als directe en indirecte partij, waaronder als getuige, in alle juridische procedures, met inbegrip van de onderzoeksfase en andere voorbereidende fasen, te vergemakkelijken.
2. Teneinde effectieve toegang tot rechterlijke instanties voor personen met een handicap te helpen waarborgen, bevorderen de Staten die Partij zijn passende training voor diegenen die werkzaam zijn in de rechtsbedeling, met inbegrip van medewerkers van politie en het gevangeniswezen.

Artikel 9 van het Verdrag heeft betrekking op de toegankelijkheid. Dit artikel bepaalt het volgende

Art. 9 Toegankelijkheid

1. Teneinde personen met een handicap in staat te stellen zelfstandig te leven en volledig deel te nemen aan alle facetten van het leven, nemen de Staten die Partij zijn passende maatregelen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, informatie en communicatie, met inbegrip van informatie- en communicatietechnologieën en -systemen, en tot andere voorzieningen en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, in zowel stedelijke als landelijke gebieden. Deze maatregelen, die mede de identificatie en bestrijding van obstakels en drempels voor de toegankelijkheid omvatten, zijn onder andere van toepassing op:
  - a) gebouwen, wegen, vervoer en andere voorzieningen in gebouwen en daarbuiten, met inbegrip van scholen, huisvesting, medische voorzieningen en werkplekken;
  - b) informatie, communicatie en andere diensten, met inbegrip van elektronische diensten en nooddiensten.
2. De Staten die Partij zijn nemen tevens passende maatregelen om:
  - a) de tenuitvoerlegging van minimumnormen en richtlijnen voor de toegankelijkheid van faciliteiten en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, te ontwikkelen, af te kondigen en de toepassing ervan te controleren;
  - b) te waarborgen dat private instellingen die faciliteiten of diensten aanbieden die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, zich rekenschap geven van alle aspecten van toegankelijkheid voor personen met een handicap;
  - c) betrokkenen te trainen inzake kwesties op het vlak van de toegankelijkheid waarmee personen met een handicap geconfronteerd worden;
  - d) openbare gebouwen en andere faciliteiten te voorzien van bewegwijzering in braille en in makkelijk te lezen en te begrijpen vormen;

- e) te voorzien in vormen van praktische hulp door mens of dier en in bemiddeling, waaronder begeleiders, mensen die voorlezen en professionele dovertolken om de toegang tot gebouwen en andere faciliteiten, die openstaan voor het publiek te vergemakkelijken;
- f) andere passende vormen van hulp en ondersteuning aan personen met een handicap te bevorderen, teneinde te waarborgen dat zij toegang hebben tot informatie;
- g) de toegang voor personen met een handicap tot nieuwe informatie en communicatietechnologieën en -systemen, met inbegrip van het internet, te bevorderen;
- h) het ontwerp, de ontwikkeling, productie en distributie van toegankelijke informatie- en communicatietechnologieën, en communicatiesystemen in een vroeg stadium te bevorderen, opdat deze technologieën en systemen tegen minimale kosten toegankelijk worden.

Aangezien de bepalingen van artikel 6.1 EVRM en de artikelen 1, 3, 9 en 13 van het verdrag van 13 december 2006 inzake de rechten van personen met een handicap niet werden gerespecteerd, werd aan beklagde de mogelijkheid ontzegd om zich in de zittingszaal behoorlijk en zoals ieder ander burger te verdedigen.

De afwezigheid aan het gerechtsgebouw te Vilvoorde van voorzieningen voor mensen met een handicap werd reeds meerdere malen aangeklaagd bij de bevoegde overheden.

"Justitie" wordt door het publiek mede geconcipeerd op basis van haar uiterlijk. We leven nu eenmaal in een periode waarin 'perceptie' heel belangrijk is. Een sterk verouderd en muf gebouw, dat bovendien nagenoeg niet toegankelijk is voor personen met een handicap, straalt een al even verouderde en minderwaardige "Justitie" uit, en wekt de indruk dat de overheid weinig interesse en middelen heeft voor de juridische zorgen van de rechtzoekende.

Alleen een goed onderhouden en modern uitgerust justitiegebouw kan aan "Justitie" de uitstraling geven die zij nodig heeft om het vertrouwen van de burger te genieten.

Bij de FOD Justitie en de Regie der Gebouwen bestaan concrete plannen om in de nabije toekomst de politierechtbank en het vredegerecht onder te brengen in een ander gebouw, waar wel voorzieningen voor de toegankelijkheid voor personen met een handicap aanwezig zullen zijn.

In het licht van die ontwikkeling, beslist de rechtbank deze zaak opnieuw over te maken aan het Openbaar Ministerie, die dan al dan niet kan beslissen beklagde op te roepen op een zitting in een gebouw dat wel toegankelijk is voor personen met een handicap. De zaak wordt voor onbepaalde datum uitgesteld, aangezien nog niet geweten is of een verhuis van de rechtbank naar een ander gebouw daadwerkelijk zal plaatsvinden, en, in bevestigend geval, op welke datum die verhuis wordt gepland.

Aangezien beklagde ook niet in de mogelijkheid is om kennis te komen nemen van de uitspraak, beveelt de rechtbank aan de griffie om aan beklagde een kosteloze kopie van huidig vonnis toe te zenden op de dag van de uitspraak.

En met toepassing van de hierna aangehaalde artikels:

WETBOEK VAN STRAFVORDERING: art. 138 139 140 145 152 153 163

Wet van 15/06/1935: art. 2 11 12 14 31 32 34 35 36 37 41

Artikel 2-3-4 van de wet van 26/06/2000

Wet van 17/04/1878: art. 3 4

OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK

RECHTDOENDE

Op strafgebied:

Op tegenspraak:

Stelt vast dat deze zaak niet kan behandeld worden aangezien beklagde niet in de mogelijkheid is toegang te krijgen tot de zittingszaal, gelegen in het gerechtsgebouw te Vilvoorde, (...).

Maakt het dossier opnieuw over aan het Openbaar Ministerie voor verder gevolg.

Beveelt de griffie om aan beklagde een kosteloze kopie van huidig vonnis toe te zenden op de dag van de uitspraak.

Houdt de kosten aan.

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de Politierechtbank Vilvoorde op bovengenoemde datum, alwaar zitting hadden:

Luc B.

Dirk S.

Ilse M.

Politierechter

Eerste Substituut-Procureur des Konings

Griffier